

Aengmoria hallinnoi sotilaskuvernööri nimeltään Hänen Loistokkuutensa Garafaele Galeifel. Pääkaupunkina toimii entisen entisen Alfheim Townin paikalle rakennettu Rafielton niminen linnoitus mihin lähetystötkin on laskettu. Kyseisestä kivilinnoituksesta tulee enemmänkin mieleen kääpiöiden linnoitus haltiatyylillä. Nämä varjohaltijat ovat kovasti epäluuloista porukkaa ja niiden kanssa juttuun pääseminen on liehittelyn ja vakuuttelun takana, ennen kuin he suostuvat uskomaan että tässä ei ole taka-ajatuksia. Rafieltonissa arvioidaan asuvan kymmeniä tuhansia varjohaltijoita, ehkä satakin tuhatta, mutta maan alla toinen mokoma ellei enemmänkin. Tuntuvat kovasti välttelevän auringon valoa ja ovat sille herkkiä.

Minulle kerrotaan, että sinne on hyvä lähettää sana etukäteen saapumisesta. Lähetiltä tulee sitten tieto, että haltiat ottavat vastaan Rafieltonissa. Siirryn Fafaroniin ja lennän sieltä.

Paikat Aengmorissa ovat muuttuneet, entiset valtavat puut ovat pystyyn kuivuneita runkoja ilman lehtiä ja kaikkialla on todella aavemaisen näköistä. Alapuolella metsän maaperän pinta näyttää olevan täynnä sellaista kuivunutta ja homeista massaa. Nokkaan leimahtaa kuiva ummehtunut voimakas löyhkä. lohduttoman näköistä. Näen siellä täällä varjohaltioita, ilmeisesti jotain partioita ja näen myös lentäviä partioita lentoliskoilla. Muutaman tunnin jälkeen lähestyn Rafieltonia ja näen linnoituksen joka on kivistä tehty, mutta orgaanisen näköinen, aivan kuin yhdestä isosta graniittilohkareesta hakattu ja siinä on sellaisia hyvin suippoja korkeita haltiamaisia torneja ja pinta on kuvioitu erilaisilla pääasiassa kaarevilla kuvioilla.

Tulen linnoituksen portille ja siellä vartiohaltia tiedustelee kuka olen. Kerron ja kaveri viheltää pilliin ja portti avataan ja pääsen eteenpäin. Astun sisään ja siellä minua odottaa toimeliaisuutta kuhiseva yhteisö, aivan kuin pieni kaupunki (Linnoituksen mitat ovat monta sataa metriä kanttiinsa pitäen sisällään yli 10 000 henkilöä). Linnoitus on katettu estäen auringonvalon pääsyn.

Täältä katsottuna katto on holvikaarinen ja tumman sininen väriltään ja siellä on valonlähteitä kuin isot jalokivet loistaen tai heijasteen. Upean näköistä. Katto on muutaman kymmenen metrin korkeudessa.

Kolme henkilöä lähestyy, yksi on pukeutunut vitivalkoiseen yksinkertaiseen kaapumaiseen asuun, yksi sellaiseen kirjavaan kaapuun missä on sävyjä sinisestä violettiin ja yksi on pukeutunut jonkinlaiseen suomahaarniskaan. Tervehdin niin kohteliaasti kuin etiketti-taidoillani

osaan.

Valkoiseen pukeutunut on edellä ja kumartaa sanoen:

□ Tervetuloa Rafieltoniin, minä olen Merlandiel. Olen hänen Loistokkuutensa Kenraalin neuvonantaja-avustaja. Saanko pyytää teitä mukavampiin tiloihin, teillä on varmaan matkauupumusta?

□ Kiitos, ehkä kyllä joo□, vastaan

□ Tämäkö lienee ensimmäinen kerta, kun kohtaat meitä varjohaltioita?

Esittelen itseni hieman myöhässä ja sanon olevani kiitollinen kun ottavat vastaan ja kerron tavanneeni sodassa heitä. Minut johdatetaan komeaa pylväskaarien sivustamaa käytävää pitkin suureen saliin, jossa minut istutetaan miellyttävälle divaanille Merlandielin käydessä omalle. Hännystelijät kantavat meille ruokaa ja juomaa.

□ Toivottavasti maistuu, perinteiset ruokamme saattavat olla outoja!□

Maistan varovaisesti ja havaitsen ruuan olevan vähän höttömäistä, mitä lienee, epäilen että koostuu erilaisista sienistä, joita on kai kymmenkunta erilaista. Kehun ruokaa ja Merlandiel on tyytyväinen.

Hän jatkaa:

□ Ensinnäkin mieltäni lämmittää syvästi mitä sanoit Koiranpäivän sotaan osallistuneesta joukko-osastostamme, se oli meille hyvin tärkeä asia suhteissamme muihin ympäröiviin kansoihin sekä omassa keskuudessamme, että ympäröivien kansojen keskuudessa. Välillämme

vallitsee syviä epäluuloja ja haluan vakuuttaa sinulle ja teille muille ihmisille, että meillä Tähtien Kaupungin väellä ei ole pahoja aikeita.

─ Näin uskon ja tiedänkin olevan─ , vastaan.

Merlandiel jatkaa: ─ Toki ymmärrämme että monet kansat olivat tottuneet, että heidän keskuudessaan asui Alfhaimin haltioita ja monilla oli varmasti vähintään hyvät välit heihin, mutta ympäröivien kansojen pitää ymmärtää, että se skisma mikä meidän välillä oli ja on meidän välisemme ja se ei kosketa muita. Te olette avaramielinen henkilö ja luulenkin että ymmärrätte syvemmin näitä asioita kuin monet muut, siksi meidän kannaltamme oli suuri ilonaihe, että te otitte meihin yhteyttä.

Ajattelen kaverin todella osaavan diplomatian nuoleskelutaidot. Keskustelemme muutenkin arjen politiikasta ja maailman tilanteesta ja tunnumme olevan yhtä mieltä.

─ Jos olette jo syöneet, niin voisimme käydä keskustelemaan kaupankäynnistä, hieman myöhemmin seuraamme liittyy hänen Loistokkuutensa Kenraali Garafaele Galeifel ja hän haluaa kovasti tavata teidät.

─ Samoin.

Hännystelijät korjaavat sienet pois. Käymme kauppapuheita ja olemme molemmin puolin tyytyväisiä.

─ Kaupankäynti on tärkeä tekijä kansojen välisten suhteiden edistämisessä. Meidän Tähtien Kaupungin haltioilla ei ole kokemusta pitkiltä ajoilta oltuamme eristyksissä kaikista kansoista, joten teidän ja muidenkin kaupankäyjien tulee olla kärsivällinen.

Sovimme yksityiskohdista melko helposti. Bisneksien jälkeen paikalle saapuu Hänen Loistokkuutensa Kenraali Garafaele Galeifel. Miehellä on täysin valkoinen tukka ja harmaat

silmät, kohtalaisen pitkä haltiaksi ollen reilut 170cm, hyvin kalpea iholtaan. Pukeutuneena valkoiseen vaatetukseen ja lähes läpikuultavaan asetakkiin hyvin vaalean hopeansävyisen ketjuhaarniskan päällä. Iältään arvioisin hänen olevan keski-ikä ylittänyt.

Garafaele Galeifel tervehtii, hymyilee ja pokkailee kuten minäkin ja toteaa:

□ Mikä ilo on tavata kuuluisa Kaizer Vonaday, teistä liikkuu paljon kertomuksia ja ystävistänne tietenkin, mainetekonne ovat kiirineet jopa Tähtien Kaupunkiin. Olen yllättynyt ja imarreltu, minusta on erittäin suuri kunnia ja ilo tavata teidät. Ovatko kauppaneuvottelut onnistuneet tyydyttävällä tavalla?□

□ Ovat, kanssanne on hyvin miellyttävää asioida!□

□ Toivomme ja kuningas Telemonkin Tähtien Kaupungissa toivoo, että tästä alkaisi uusi ystävyiden aikakausi kansojemme välillä!□

Kenraali kyselee ja juttelee oikeastaan samoista asioista kuin Merlandielkin. Hän vielä lisää:  
□ Kuninkaan toivomus on, että voisitte sanoa kollegoillenne Darokinin kauppiaille siitä, että me haltijat toivomme rauhan ja hyvinvoinnin täytteistä eloa kansojemme välille!□ □ Varmasti vien sanan, näen rauhan ja hyvinvoinnin edessämme!□

Kenraali kertoo maassaan olevan aika iso urakka pitää hirviöpopulaatioita kurissa, koska Aengmorissa on maagisia paikkoja Alfhaimien haltiavelhojen jäljiltä mistä putkahtelee hirviöitä solkenaan. Niitä yritetään saada kuriin mutta niitä saattaa tulla myös Darokininkin puolelle! Hän suosittelee varovaisuuteen!

□ Onko teillä mielessänne jotain mitä haluaisitte kysyä tai sanoa?□ Kenraali kysyy.

□ Panin merkillä upean arkkitehtuurinne ja saumattomat kivimuurinne, oletteko käyttäneet magiaa linnoituksen rakentamisessa?□ Kysyn kiinnostuneena.

□ Rad on siunannut meitä kyvykkäillä kiven muokkaajilla.□

Kysyn sitten mahdollisuutta heidän palkkaamisesta väliaikaisesti Darokinin puolellekkin, mutta se ei ole ainakaan vielä heidän puolelta ajankohtaista. Kysyn vielä, että onko mitään vielä sopimista lähitulevista toimista, ja hän vastaa:

□ Darokinin diplomaattijoukot ovat olleet meihin päin yhteydessä useamman kerran ja näyttä siltä, että he saavat perustaa pysyvän lähetystön johon odotamme vain kuninkaan lopullista päätöstä asiasta. Sitten jos ja kun tämä on perustettu niin Darokinilaisia vierailee useammin. Kenraali kiittää miellyttävästä tapaamisesta ja sanoo lähtevänsä jatkamaan hirviöiden metsästystä.

Merlandiel jää kanssani kahden, ja kertoo minulle varatun huoneen, jossa voin levätä ja yöpyä kuten parhaaksi näen. Suostun ja hän sanoo häntä voi vielä tarvittaessa tavata. Menen huoneeseeni joka on kohtuullisen pieni kammio.

Minulla ei ole sen kummempia asioita, jotein aamulla lähden lentäen kotia kohti.